

סנהדרין לט-א
עניין: מפלגת לעילאי דהורמז

מהרש"א ח"א

נראה הגוף אף אם לא נתפיים הוא עדיין שחלף הנפש מן הגוף ודו"ק: מפלגת לעילאי ב'. נסמך זה המאמר להאי דלעיל דאירי נמי כהאי גוונא שהאמגושא היה נוטה למינות שמי שברא הרוחני לא ברא הגשמי ולזה אמר מפלגת ולעילא ששם כלי הנשימה הרוחנים חלק הקב"ה הוא ומפלגת לתתאי ששם כלים הגשמיים חלק כח אחר הם וא"ל אם כן היכי שצדק כו': לעומא חד וכו'. לפי שכבר נבאו הנביאים דלעתיד יהיה אמונה אחת כמ"ש א

רמ"א או"ח סי' ו סעיף א'

הגה ^ה ועוד יש לפרש שמפליא לעשות צמה ששומר רוח האדם בקרבו וקושר דבר ד רוחני בדבר גשמי והכל הוא על ידי שהוא רופא כל צער כי אז האדם נקן הצריחות ונשמחו משמרתם בקרבו:

ביאור הגר"א על אגדות דרבב"ח

מפלגא ולתתא דאהורמז, כמ"ש בזכריה (ז, ו) וכי תאכלו וכי תשתו כו' אמר ליה אי אפשר דאם כן לא שביק ליה לאעבוריה מיכלי ומשתי, והנה האכילה והשתיה מונחין מפלגא ולמטה, אלא שמע מינה שגם הוא קודש, אבל יש בני אדם שגם תורתם ומעשיהם אינן אלא להתפאר, ואמרו בזוהר (עי' ח"א כה, ב) שהן מסטרא דערב רב מבני לילית האומרים נעשה לנו שם, בנינון בי כנישתא וכו' ואלו המה כולו של הורמז, אף מפלגא ולעילא דאהורמז, וזהו הורמז בר ליליתא.

לידי חזי לי הורמז בר ליליתא:
ענינו שנאמר (שמות כו, לג) והבדילה הפרוכת לכם בין הקודש ובין קדש הקדשים, ואמרו בזוהר (ח"א לב, ב) שהוא חצר הכבוד שהוא מבדיל בין כלי הקול שהוא קודש קדשים מיוחד לתורה ולתפילה ובין כלי המאכל שהמה ג"כ קודש, כמאמר הלל (ויק"ר לד, ג) בואו ונגמל חסד להדא עלובתא, ולכך אמר ההוא מינא (סנהדרין לט, א) מפלגא ולתתאי דאהורמז, נראה שר"ל מפלגא ולעילא מודה שהוא מיוחד להקב"ה, אבל